

קומיקס ניצחתי אותך איוזכמן! 14

ספור מאבקם רצוף גלוי ההשגחה,
של הפרטיזנים והמעפילים, במכונת ההשמדה הנאצית,
ובשלטון המנדט הבריטי בארץ ישראל

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

כאן המקום להודות לצוסקים במלאכה,
הזכות המובהק והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירותו אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. תודה מיוחדת לידידי היקר, האומן והצייר דן בר-לב, על ציורי הקומיקס ועל ציור העטיפה המקסימים והמקצועיים ועל אשר סייע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפנייים של תודה והערכה לנקודתית והמגיהה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיהת הניקוד והלשון הייחודית, הגב' יהודית כהן, על מלאכת

המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן. תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני עוואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שלולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

איש קשר: מנחם
164500@gmail.com | ohayon-books.co.il
למתבר אין כל קשר לאתר המכירות!

- עריכת לשון:
- הרב שאול עובדיה פתיה
- הגהות לשון וניקוד:
- יהודית הירשמן
- הגהות לשון ותוכן:
- יהודית כהן
- ציורים:
- דן בר לב
- ניהול גרפי:
- אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל טבת תש"פ
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים מונו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות את הרבים
בסיפורו האישי בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

סטודיו "יקרות"
מציע שירותי הוצאה לאור
מקצועניים ברמת גימור גבוהה:
כתבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.
לקבלת הצעה **050-4164500**

הַקְדָּמָה

תְּקוּפַת מִלְחֵמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הִיְתָה תְּקוּפַת חֹשֶׁךְ נוֹרָאָה עֲבוּר הָעַם הַיְהוּדִי. הַמִּלְחָמָה כָּלְלָה מִדְּיוֹת רַבּוֹת, הַתְּנַהֲלָה בְּכַמָּה חֲדָיוֹת וְעִשְׂרוֹת מִיְלּוּיוֹנִים מִצְאֵוּ בָּהּ אֶת מוֹתָם הַטְּרָגִי. אוֹלָם הַנִּפְגָּעִים הָעֶקְרָיִים, וְגַדְמָה נִהְלָה מִלְחֵמַת שְׂמֵד אֲכֻזָּרִית וּמְשֻׁמֶנֶת, הָיָה בְּגֵי הָעַם הַיְהוּדִי. הַנֶּאֱצִים הָאֲרוּרִים שָׂמוּ לָהֶם לְמַטְרָה נוֹרָאָה, לְמַחֹת אֶת זְכַר יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, עַפ"ל.

הַגְּרָמָיִם הִפְעִילוּ מְכוֹנֹת הַשְּׂמָדָה מְשֻׁמֶנֶת הַיֹּסֵב, מְכוֹנֹת הַשְּׂמָדָה זְוֹעֲתִית וְחוֹלְנִית אוֹתָהּ הָגוּ בְּמַחֶם הָאֲנִישֵׁי שָׂמִי. בְּגֵי עֲמָלָה, הָיָה גְרָמָיָה שֶׁל אֲדוּמִים, וְכַרְשָׁם בְּן הַשֵּׁטָן, אֲדוּלָּף הַיִּטְלֵר יִמַח שָׂמוּ וְזָכְרוּ, שֶׁר"י, זְמַנּוֹ "לְנִקּוֹת" אֶת הָעוֹלָם מִיְהוּדִים, וְכָל מְקוֹם שֶׁכָּבְשׁוּ נִהְיוּ רְשִׁימוֹת מְפֹרְטוֹת, הַכּוֹלְלוֹת אֶת כָּל הַיְהוּדִים תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

מִיְלּוּיוֹנִים רַבִּים נִשְׁלַחוּ אֶל מוֹתָם, בְּמַחֲנוֹת הַשְּׂמָדָה, בְּתַנִּי הַגָּדוֹל, בְּהַרְגַּת הַמוֹנֵי בְּיַעֲרֹת אֵירוֹפָּה, וְכַעֲדוֹ שֶׁלֵּל שִׁיטוֹת דְּדוֹנָוִית וְאֲכֻזָּרִיוֹת, שֶׁהַמַּחַ הָאֲנוּשִׁי אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהַכִּיל. הַנֶּאֱצִים לֹא חָסוּ וְלֹא חָמְלוּ, לֹא עַל נַעַר וְלֹא עַל זָקֵן, לֹא עַל אִשָּׁה וְלֹא עַל עוֹלָל וְיוֹנֵק. כָּל מִי שָׂדָם יְהוּדִי זָרַם בְּעוֹרְקָיו הָיָה, מִבְּחִינָתָם, בְּן מוֹת.

יְכָה, בְּמַהֲלָךְ מִלְחֵמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, הִלְכּוּ וְנִכְחַדּוּ תַחַת הַמַּגָּף הַנֶּאֱצִי הָאָרוּר קְהֵלוֹת שְׁלֵמוֹת וּמְשֻׁפְחוֹת מְפֹאָרוֹת. יְשִׁיבוֹת וְרַאשֵׁי יְשִׁיבוֹת נִרְצְחוּ וְנִטְבְּחוּ, בְּתֵי כְּנֹסֶת חֲלָלוֹ וְסִפְרֵי תוֹרָה הָעֵלוּ בְּאֵשׁ. הַשֵּׁטָן הַעֲמַלְקָן, הַיִּטְלֵר יִמ"שׁ וְקִלְגַּסְיוֹ, הַשְּׂתוֹלְלוֹ כְּחַיֹּת טְרָף וְעִשׂוֹ הַכֹּל עַל מְנַת לְהַרְגַּ בְּבִגְיֵי עֲמֵנוּ. וְכֵן נִרְצְחוּ, נִטְבְּחוּ וְנִשְׂרַפּוּ שְׂשָׂה מִיְלּוּיוֹנִים מִבְּגֵי הָעַם הַיְהוּדִי עַל לֹא עוֹל כְּכַפֶּס, רַק מִשׁוּם הָיוּתָם יְהוּדִים.

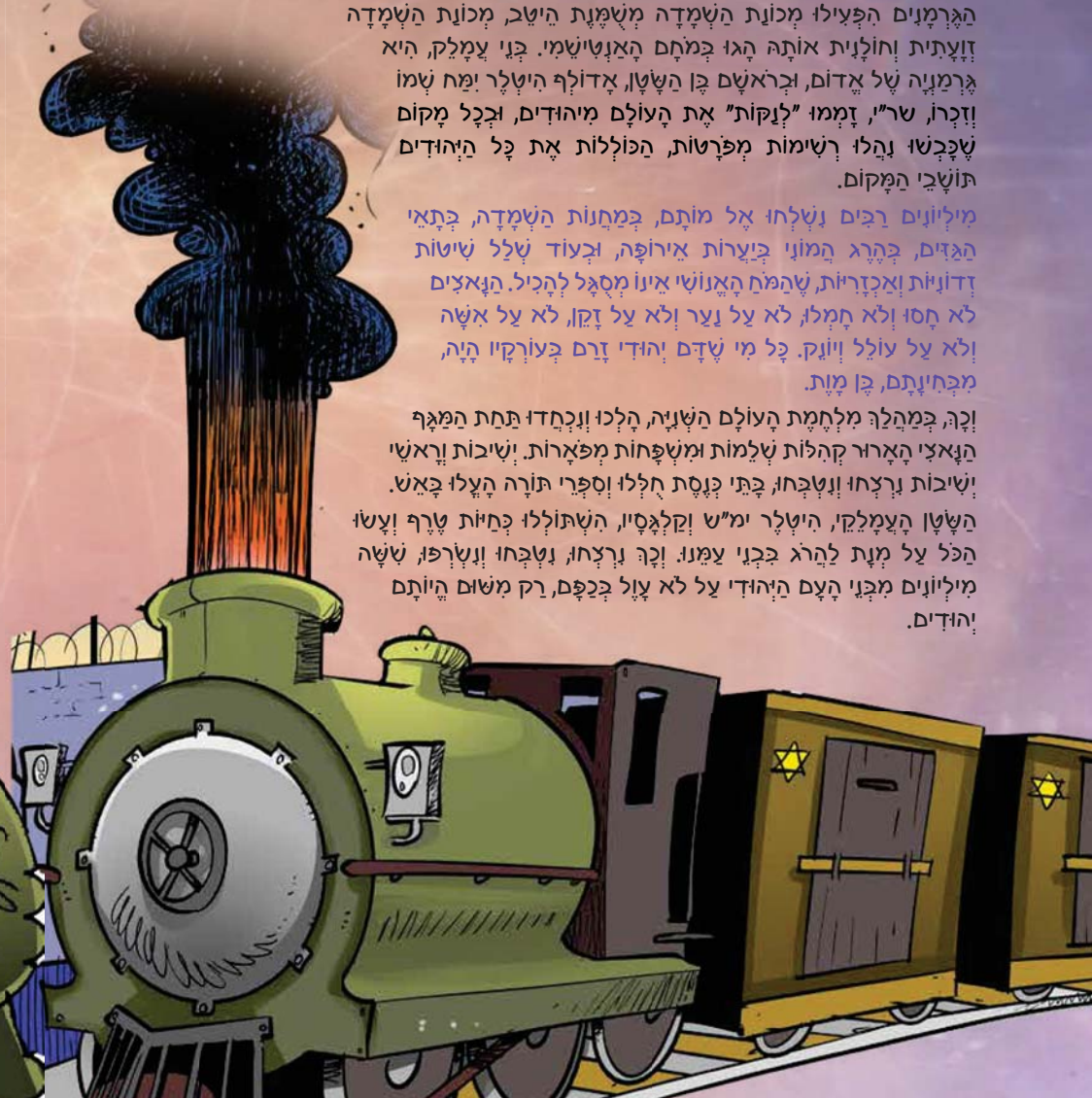
בְּתְקוּפַת הַשּׂוֹאָה נִפְלָה עַל עַמְנוּ חֲשָׁכָה וְעִלְטָה כְּבֹדָה. הִיְתָה זֹאת תְּקוּפַת נִסְיוֹן קָטָה בְּיוֹתֵר. הָאוֹדִים הַמְּצִלִים מֵאֵשׁ, שֶׁשָּׂרְדוּ אֶת הַשּׂוֹאָה אַךְ בְּקִשֵׁי, עוֹרֵם צָפוּד עַל עֲצֻמוֹתֵיהֶם, וְאֲלָצוּ לְהַתְמוּדֵד עִם סִיטֵי הַלְּיֹלָה וְהַיּוֹם, כְּמוֹ גַם עִם הַרְהוּרֵי רַפְיוֹן בְּאֶמּוּנָה שֶׁהַיִּצְרָר הָרַע נִסָּה לְהַחֲדִיר לִלְבָם.

הָיָה שֶׁשָּׂרְדוּ אֶת הַתְּפֵת הַנוֹרָאָה, אַךְ נִפְלוּ שְׂדוּדִים בְּמִלְחֵמַת הָאֶמּוּנָה, כְּשֶׁהֵם מִתְקַשְּׂיִם לְהֶאֱחָז בְּאֶמּוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ. לֹא כָלָם הָיוּ בְּעֵלֵי חֶסֶן וּפְשִׁי וְאֶמּוּנָה, כְּדִי לְעַמֵּד בְּמַכְתָּן הַמַּר וְהַקָּשָׁה, וְאֵל לָנוּ לְשִׁפְטָם.

אַךְ רַבּוֹת נִצְחוּ אֶת הַשֵּׁטָן הַנֶּאֱצִי גַם בְּמִלְחָמָה זֹאת. רַבּוֹת מִן הַנְּצוּלִים הַתְּחַתְּנוּ מִחֲדָשׁ וְהַקִּימוּ מְשֻׁפְחוֹת יְהוּדִיוֹת לְתַפְאֲרָתָהּ, עִם סִיּוּם מִלְחֵמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, וְרַבִּים מֵהֶם הִמְשִׁיכוּ לְעֵלוֹת וְלְהַתְּעֵלוֹת כְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה, בְּהַתְּמַדָּה וְכְאֶמּוּנָה, בְּעִבּוּדֵת ה' מֵתוֹרַת שְׂמִיחָה, וְכַיִּרְאָה תְּמִימָה.

לֹא רַק עִם סִיּוּם הַמִּלְחָמָה נִכְרָה גְדֻלָּתָם שֶׁל בְּגֵי הָעַם הַיְהוּדִי. גַם בְּצֻמָּה שֶׁל הַחֲשָׁכָה הַנוֹרָאָה, בְּשִׂיא תְּקֵפָה, נִצְנְצוּ כוֹכְבֵי הַהִשְׁגָּחָה הַעֲלִיוֹנָה וְהַאֲרוּרֵי מִמְּעַל. רַבִּים סִפְרוּיָהֶם שֶׁל נְצוּלֵי הַשּׂוֹאָה, הַמְּסַפְּרִים עַל נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁאֲרָעוּ לָהֶם, תַּחַת יְדוֹ הַחוֹנֶקֶת שֶׁל הַשֵּׁטָן הַנֶּאֱצִי מֵמַט.

לְעֵתִים הָיוּ אֵלֵי וְלִדְיִם שֶׁהִצְלִיחוּ לְהִשְׁתַּחֲלֵל מִבְּיַן סוֹרְגֵי הַכְּרֹזֵל שֶׁל קְרוֹנוֹת הַרַכְבָּת, בְּמַקְרִים אַחֲרִים הָיוּ אֵלֵי אֲסִירֵי מַחֲנוֹת שֶׁהִסְתַּתְּרוּ תַּחַת צְרַמֵּת אִוִּיֹת וְנִחְשְׁבוּ לְמַתִּים. הָיָה גַם מִתֵּי מַעַט הַיְהוּדִים שֶׁהִתְחַזְּוּ לְנֶאֱצִים וְסִיעוּ בְּיַדֵּי אַחֵיהֶם.

פרולוג

ימי מלחמת העולם השנייה היו ימי אפל עבור בני העם היהודי, שששה מבניו השמדו ונרצחו בכל מיני מיתות משונות. בני השטן הנאצים הפעילו מכוונת השמדה וזעזעו, שכללה מחנות רכוז ומסעות מות, הרג המוני ביצרות אירופה ועוד...

לאחר שאגרמניה הנאצית הוכרעה, נסו הקצינים הנאצים בעקר לארצות דרום אמריקה, כשהם מסתיעים באנשי הפנסייה, שוואי ישראל. ביו הנמלטים הללו היה גם הצורר הרשע, אדולף איכמן טר"ו, אחד מראשי מכוונת ההשמדה, שהסתתר בארגנטינה תחת זהות בדויה. אולם המוסד הישראלי עלה על עקבותיו, והוא נלכד במבצע נועז ומסכן, על אדמת ארגנטינה, והכרח לארץ כפיס שכור.

הדקמה החלה בקטן המטוס, פאטר אריק, סוכן המוסד, הבחין בהתרגשותו של יוסלה, הילד הישן לצדו. התברר כי יוסלה הוא נכדו של שלמה זלמן, שסבל רבות מדיו של הצורר האכזר. יוסלה נער באריק שבקש לסוץ לו להחלץ מהתקפי החרדה, ובה הגיע שלמה זלמן לבית המעצר, ופגש בצורר הנאצי. איכמן נתקף בחרדה עזה למראהו של היהודי שצץ מן השאול, ושלמה זלמן וגמל מתרדויו.

אך כבר לא תם הספור. שלשים שנה קדם לכן תקנוה חבורת יהודים בריחה ממחנה ההשמדה אושוויץ. בדרך מתחכמת הצליחו להשתלט על השומרים ולברח עם הרגבת היצאת במסוה של תילים. שם גלו את משלמק'ה, ילד קטן שנוצב על קרון המות.

הבורחים הגיעו ליצר ונפגשו עם קבוצת הפרטיזנים של אלנה. יחד מקשו את היצר והסבו לנאצים אבדות כבדות. ומשם עשו את דרכם לכפר התעשייה גרין, שם יזמו פצוץ במפעל הדשנים זלץ, חוללו בריחה המונית מן המפעל ותמקו בחסותה מידיהם של הנאצים. לאחר תלאות עלו על כדור פורח ותכנונו לעבר בעזרתו את הגבול. אולם תקלה בלתי צפויה גרמה לחייתתם בטבורו של מחנה צבאי נאי.

הפרטיזנים חדרו אל המשכן והשתלטו על הטבחיים, לאחר מכן ירדו אל בור הביוב ומשם הצליחו להגיע בדרך לא דרך אל הכפר דומא, שם גלו נפש יהודית נוספת, שכמעט ונשמעה ביו הגוים.

בעזרתו של אקר טוב לב הגיעו הפרטיזנים לזפן, אולם גם שם לא תמה מסכת תלאויותיהם. הם האשמו בתכנון מרד תחת המשטר והושמו בכלא השמור ביותר ביפן. אך בחסדי ה' פגשו בהאן, מכירי הממשל שנואסר על ידי הקיסר, ויחד עמו הצליחו להפלט מבין כתלי הכלא. תחנתם הפאה של הפרטיזנים היתה בכפר הנדח לוסיהטא, שם התברר להם, כי יושבי הכפר הנם צאצאי יהודים שנטמעו ביו העמים. שלתם לא ארזה זמן רב, משום שהיפנים דלקו אחריהם אל הכפר, ומשם - ללב ים, לשם הצליחו הפרטיזנים לחמק.

בשלב זה נחלץ הוא לעזרתם, במבצע נועז ומסכן. ואולם, היפנים לא אמרו נואט. מסוקי קרב הזנקו לעבר הספינה הבורחת. הפרטיזנים הצליחו להשתלט על אחד המסוקים, אולם משלמק'ה נפל ביד היפנים.

הצד השוה בין כל אלו, הוא שרשרת של נסים ונפלאות שהובילה להשרדותם, בכחיות "יסר יסרני י-ה, ולמות לא נתנו!"...

כזה הוא ספורה הדמיוני של חבורת הפרטיזנים, הנמצאת במרכז עלילתנו "נצחתי אותך איכמן".

אמנם כן, סדרה זו אינה מתימרת לספר את הספור ההיסטורי של השואה הנוראה. הדמיות שבספור דמיוניות, שמות הערים והיצרות אינם קיימים ברבם, ונתן לשער כי השתלשלות מפתלת וחסרת נפגעים כפי שמופיעה ב"נצחתי אותך איכמן" - תתכן רק בספרי ילדים.

ובכל זאת, לסדרה זו יש ערך חשוב ונעלה מאין כמוהו. סדרת "נצחתי אותך איכמן" נועדה להחזיר ללבבות ולדיונו את אכן היסוד באמונתנו. והיא, כי הבורא יתברך מצוי ומשגיח בכל עת ועת. יהודים המחזיקים באמונה בתמימות, פונים אל הבורא בתפלה ומיחלים לחסדו - קרובה עד מאד ישועתם.

ב"נצחתי אותך איכמן" נכרת דוקא עליונותם של בני העם היהודי על פני השטן הנאצי, בדרך מבדחת משוה. יש ככה, אולי משום ליצנותא דעבודת זרה. ולא נפריז אם נאמר, כי שבצים שנה לאחר השואה, הרינו יולדים להתבונן בעינויו של אותו צמלק ונחך ולומר לו: אי לה, רשע מרשע, זממך לא עלה בידך! עם ישראל חי וקיים, לעד ולנצח ונצחיים! עם ישראל יושב בארצו, מאות אלפי יהודים מנהלים חיים של תורה וחסד על אדמת ארץ ישראל, עשרות אלפי בתי כנסת ומאות אלפי שעורי תורה ומוסדות חסד, והיד עוד נטויה...

אכן "נצחתי אותך איכמן!"...

קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוהיון

הוא חולל פצוץ עד וגרם למותם של חלק מן הנאצים. הוא שחרר את הפרטיזנים מחבל התלזה ומלט יחד עמם אל הסירות העוגנות בגמל.

אלא שופני רע לב מסגור את הארבעה לידי הנאצים והללו נשלחים בחזרה לגרמניה הישר לידי של איקמן. הצורך הרשע מציב בפניהם את הגררה, להרג את אחיהם או לההרג בעצמם. ואז, מפעלת האזעקה באופן פתאומי אצר הדיו ודחה.

ברב תושביה מנצל פרוץ את רגעי ההמלה וטופל על איקמן עלילת בגידה, וכן עולה בידי הפרטיזנים לארגון מרד תבצרה, בחסותו נפרצות חומות המחנה והמוני יהודים נסים על נפשם.

הפרטיזנים פוגשים בתים, בעלה של בלה, המסתתר באחד הבורות שבתחום המחנה, ויחד בורחים כלם לכפר מרמושקא, לביתה של אלזה טובת הלב.

ואולם כאשר הם מתקרבים אל הבית, הם מבחינים בג'יפים גרמניים המקיפים אותו. מתברר, כי הגרמנים לקחו את אלזה יחד עם מוישי, התינוק היהודי שגידה.

הפרטיזנים לא אבדו זמן. בפעלה נועזת עלה בידיהם לחלץ את אלזה ואת מוישי מצפרי הנאצים. זמן קצר לאחר מכן כבר היו הפרטיזנים והאחיות טובות הלב בדרךם אל הגמל, משם הצליחו לברח בעזרתו של מרק, אחיהן הגדול של האחיות, ממנהלי הגמל.

הם הפליאו לאיטליה, ומשם עשו את דרכם לארץ בספינת מעפילים רעועה, ובדרך לא דרך הצליחו לעלות אל החוף תחת צינם הפקוקה של הבריטים.

קר הגיעה חבורת הפרטיזנים למושב אדירים, עד שביום מן הימים הגיעה לאזורי של הוא ידיעה בדבר מתקפה רחנית שמתקנת בידי מחבלים על כתי המושב. אנשי המושב התכוננו לבואם של הפורצים, וכאשר טפסו הללו אל המושב - הנחיתו עליהם הוא ואנשיו מכת אש מפתיעה, שהפילה בהם חללים רבים.

ואולם אז הגיעו הבריטים, השילו עצר וערכו חפוש מקיף אחר כלי הנשק במושב. המתושבים הצליחו להערים על הבריטים והללו לא מצאו כלום.

ובינתיים, החליטו נחום וראובן, איליה ויעקל, לצלות ארצה. הם הגיעו אל הכתל, והתארחו לאחר מכן בביתו של צדרא, מתושבי הרבע. משם קצרה היתה הדרך להפגש עם יוסף שרבינו, מראשי המחתרת היהודית.

בפגישה ששערכה עם ראשי המחתרת קבלו עליהם הארבעה את משימת פצוץ הגשר, מתחת רגלי הבריטים.

המשימה הצליחה מעל למשער. הגשר פצץ בגרע הגולן, והרכבת העמוסה בתלים גרישים התנדדה מעל התהום, בעוד הפרטיזנים בורחים אל דירת המסתור.

כיום, כאשר נפגשו הארבעה עם ראשי המחתרת, כמה ימים לאחר מכן, עלו על עקבותיהם בלשים גריטים. הבלשים הבריטים עצרו את הפרטיזנים בביתו של צדרא, ושופטי המנדט גזרו את דיום למותו

בשלב זה נכנסו לפעלה משה, הוא ופרנץ. הם הגו תכנית חלוצ נועזת מן הנלא הבריטי, וגיסו לשם כך את אחד מרגני ורשולים. כך נערכה הפגנה סוערת מול חומות הנלא, במהלכה שלקבו הוא ופרנץ את הרוחות והשליכו זקוקים בוצרים לעבר הבריטים, עד שמשה נעצר ומשלה אל הנלא.

למחרת, במהלכה של "קטטה" בין פרנץ להוא, משליח הוא את התפוזים של פרנץ אל מעבר לחומות הנלא. התפוזים, שאינם אלא רמוני נפץ מסוים, נאספים בידי משה וחבריו. וכן נרקמת לה תכנית הבריחה.

הוא ופרנץ משתלטים על משאית דלק ודוהרים אל הנלא...

הפרטיזנים נחתו ברוסיה, ואולם דאגתם למשלמקה לא פסקה. וכן, בעקבות מסע חפזיהם אחריו, הגיעו אל הבוקר הסודי של פרנץ מילר, קצין "נאצי" מסתורי שגלה את יהדותו. הוא בקש מהפרטיזנים להצטרף אליו למבצע נועז ומסכן בתוכני המפקדה הראשית בקרולין, במטרה לשלף מן הכספת הסודית את מסמכי תכניות ההשמדה, ולגרם לזעזוע בעולם כולו.

הפרטיזנים נרתמו למשימה, ויחד חדרו אל גן המפקדה, במסווה של אינסטרטורים. הם בצעו את המשימה תחת אפו של הצורך הנאצי ואורח, הצורך האיטלקי מוסולוני, וכאשר כמעט נעצרו - נחלץ פרנץ לעזרתם ופוצץ מקלט רב עצמה. בחסות הפצוץ נמלטו ה"אינסטרטורים" מן המקום, כשהמסמכים החשובים בידיהם.

הפרטיזנים הצליחו להמק משבצת הנוק שסגרה עליהם, ואולם המסמכים נפלו אל תעלת מים. במהלך השתיה אחר המסמכים הגיעו הפרטיזנים אל מנהרת הזנה היהודי השדוד, ומשם הצליחו להמלט החוצה ולחזור לרוסיה. שם התברר להם, כי עצם לקיחת המסמכים גרמה להצלתם של יהודים רבים. הפרטיזנים התגייסו לכבא ארצות הברית והגיעו לחופי פרי הבור, ושם חוו את ההתקפה הנוצרה של היפנים על נושאת המטוסים האמריקאית.

ואז, בצעומה של ההתקפה, התרחש מפגש מרגש בין משה הימן, יהודי שהעלה על אחד ממטוסי הקמיקזה, לבין הפרטיזנים. משה ופרנץ הגיעו ליפן ונפגשו עם הוא, כאשר הם מבקשים להסתייע בו בחפוש אחר מוצאם. איש לא צפה את ההפתעה הגדולה שצפתה דוקא להוא, אשר התגלה כיהודי נטר וטהור משה, פרנץ והוא, התגלו כגני משפחה אחת

אלא שהוא ונה בחסר זהירות פאשר הגיע לבית אמו, והיפנים לכדוהו יחד עם משה. לעזרתם נחלץ פרנץ. הוא דאג שאחד הרוצים יעלה עם כבשיו על הגשר, במטרה לעכב את השירה, ואז מוטט את הגשר על יושביו. כך נמלטו השלשה בסירת מנוע, ולאחר מכן במטוס קל, כאשר הם מהתלים בכחות הצבא הדולקים אחריהם.

לבסוף בעזרתו של קיקוטו, יפני מוזר ומכשר, הם מגיעים אל אחד האיים ונפגשים עם זולגו, המסייע להם להגיע לסין. אלא שאיכמה הארור מכיו להם מלכדת, וחילי הקומנדו שלו אורכים לשלשה על החוף...

אך על החוף ממתין גם מקס, קאפו ששכב בתשובה, וסיע לבלה - אחת האסירות במחנה המות - להציל את תינוקה. מקס ברח בדרך מתחכמת מפני הנאצים, ובמהלך נדודיו הגיע עד לסין. כאשר הבחין בנאצים הלוכדים את הפרטיזנים, נחלץ מקס לעזרתם.

הם עצורים בבית המעצר המרכזי בירושלים.

היכן הם עצורים?

בואו ונכין תכנית פעולה לא נוכל להמתין יותר מדיו הכרטיסים הדיקונים הללו, הם לא ימתינו יום אחד נוסף, נשעון החול הולך ואוזל!

הצעתו של הוא התקבלה מיד. עוד באותו ערב עשו השלשה את דרכם לירושלים ושכרו דירה בקרבת בית המעצר.

אנחנו צריכים להגיע לשם מהר ונצקב אחרי סדרי האבטחה במקום ונפעל בהתאם.

אני מציע, שאחד מאתנו יוצר על ידי הכרטיסים ויכנס לקלא, ואז...

אחה, שלשה מגדלי שמירה מצד, גדר תיל בגובה שלשה מטרים, שני תילים בכל צמדה... טוב, נתקנו משהו.

וכישוב היהודי סערו הרחוקות. הידיעה על גזר הדין הקמור שנתן לארבעה הרעיד את אמות הספים.

תמונותיהם של הארבעה הופיעו בכתונים, יהודי ארץ ישראל דנו בהדעות בצער רב.

ראובן, אילנה, יענקל ונחום, לא זה לא יעקב, זה לא יעקב...

וכישוב אדירים, פרנץ משהו לא תאמינו מי נדון למות!

היה לא תהיהו הפרטיזנים שלנו, ששרדו את אימי המלחמה בגבורה נוראה - ימותו דוקא כאן, בארץ ישראל!

תזכירם לצעות משהו לא יתכן שנתנו להם למות כה בידיהם של הכרטיסים האחרונים!